

Forfatter: Stuckenberg, Viggo

Titel: Udrag fra VEJBRED

Citation: Stuckenberg, Viggo: "Samlede Værker", i Stuckenberg, Viggo: *Samlede Værker*, 1910-11, s. 483. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stuckenberg03-shoot-idm139889640764672/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Værker

— Dine Vers har skolet den! svarede Fanden.

— Du sidder paa en Stol som en Gentleman, som var det mig selv! sagde Kontorchefen.

— Jeg har lært det af *dig!*

Da greb Henrykkelsen dem paa ny, og atter maatte de prise et Samfund, der bares af saadanne Mænd.

Men saa faldt de i Søvn, og saa fór Lystighedens Djævel i selve Fanden, og mens de sov, byttede han deres Sjæle om.

Og Dagen efter og mange Aar i Rad skar Kontorchefen Bukser, og Skrædderen gjorde Vers, og Digteren skrev ikke andet end Tal, og Samfundet holdt endda.

Det aller mærkeligste var nu, at ikke et Menneske opdagede Forandringen.

Den Historie havde Fanden megen Morskab af.

DER VAR EN GANG EN VISSEN KÆRLING

Der var en Gang en visse Kærling. Hun havde valgt sig den Bestilling at gøre Livet surt for Folk, og det lykkedes hende i Regelen over al Maade. Der var ikke det Menneske til, som hun ikke havde haft fat i, og naar hun gik fra dem, sad de allesammen og var lede og kede af at leve længer, og det blev de ved med, lige til de døde.

Hun kom i Regelen til Folk, naar de sad allerbedst i det, helst i deres Ungdom. Saa jamrede de højest, og saa havde den heldige Kærling størst Fornøjelse af sit Arbejde. Det skulde aldrig fejle, hun kom til hver og en.

Og til den unge Mand, som denne Historie handler om, kom hun ogsaa.

Det var Aftenen før den Dag, han skulde holde Bryllup. Han